

УДК 378.147

[https://doi.org/10.52058/2786-6300-2025-3\(33\)-765-774](https://doi.org/10.52058/2786-6300-2025-3(33)-765-774)

Данилюк Вікторія Олегівна старший викладач кафедри міжнародних комунікацій, ДВНЗ «Ужгородський національний університет», м. Ужгород, <https://orcid.org/0000-0003-0270-045X>

Руснак Віта Ігорівна старший викладач кафедри міжнародних комунікацій, ДВНЗ «Ужгородський національний університет», м. Ужгород, <https://orcid.org/0000-0003-0740-6428>

Коваль Людмила Олександрівна старший викладач кафедри міжнародних комунікацій, ДВНЗ «Ужгородський національний університет», м. Ужгород, <https://orcid.org/0000-0002-5824-058X>

СУЧАСНІ МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ДЛЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ 241 «ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННА СПРАВА»

Анотація. Значення сучасної освіти полягає у тому, що вона не лише спрямована на надання відповідного рівня знань здобувачам, але і впливає на формування цінностей у людини, дозволяє їй розвиватися творчо та професійно, сприяє отриманню цінної інформації для кар'єрного розвитку. Все це має позитивний вплив на розуміння здобувачів важливості вищої освіти, що надає студентам як базові теоретичні знання щодо вибраної спеціальності, так і формує практичні навички для діяльності майбутнього фахівця.

Ключовою особливістю вищої освіти нині є її здатність до постійного розвитку та системне її реформування, що обумовлено змінами на ринку праці та формуванням різних напрямів економіки. Відповідно, з'являються нові спеціальності у вищій школі, нові напрямки вищої освіти, впроваджуються факультативи та дисципліни на вибір із ціннісним значенням для студентів певної спеціальності. Також вища освіта залежить від тенденцій в освіті та педагогіці, що дозволяє надавати студентам доступ до сучасних технологій та готувати конкурентоспроможних спеціалістів, які можуть працювати і на зарубіжному ринку [1, с. 28].

Поява нових тенденцій у вищій освіті має вплив на методику викладання. Кожен педагог прагне знайти підхід до студентів, надати їм доступ до цінних знань, використовувати ефективні методи подачі інформації, зацікавити та замотивувати студентів до засвоєння знань з його дисципліни. Проте вже на

сучасному етапі можемо говорити про те, що нові методики викладання у вітчизняній вищій школі застосовуються не досить часто, що обумовлено навчальними програмами та рекомендаціями Міністерства освіти і науки України, які не враховують реальний матеріально-технічний склад закладів вищої освіти, рівень підготовки педагогів, можливостей студентів використовувати нові підходи у вивченні предметів.

Водночас впровадження сучасних методик викладання іноземної мови для здобувачів вищої освіти дозволяє педагогу подавати матеріал нестандартно та своєчасно отримувати зворотній зв'язок від студентів. Також це сприяє закріпленню знань та особистісному розвитку здобувачів вищої школи.

Ключові слова: вища освіта, готельно-ресторанна справа, здобувач, іноземна мова, методика викладання, університет.

Danyiuk Viktoriia Olehivna Senior Lecturer of the Department of International Communication, State University “Uzhhorod National University”, Uzhhorod, <https://orcid.org/0000-0003-0270-045X>

Rusnak Vita Ihorivna Senior Lecturer of the Department of International Communication, State University “Uzhhorod National University”, Uzhhorod, <https://orcid.org/0000-0003-0740-6428>

Koval Lyudmyla Oleksandrivna Senior Lecturer of the Department of International Communication, State University “Uzhhorod National University”, Uzhhorod, <https://orcid.org/0000-0002-5824-058X>

MODERN METHODS OF TEACHING A FOREIGN LANGUAGE FOR HIGHER EDUCATION STUDENTS IN SPECIALTY 241 «HOTEL AND RESTAURANT BUSINESS»

Abstract. The significance of modern education lies in the fact that it is not only aimed at providing the appropriate level of knowledge to students, but also influences the formation of values in a person, allows them to develop creatively and professionally, and contributes to obtaining valuable information for career development. All this has a positive impact on the students' understanding of the importance of higher education, which provides students with both basic theoretical knowledge of the chosen specialty and forms practical skills for the activities of a future specialist.

The key feature of higher education today is its ability to constantly develop and its systematic reform, which is due to changes in the labor market and the formation of various areas of the economy. Accordingly, new specialties appear in higher

education, new areas of higher education, electives and disciplines are introduced to choose from with a value for students of a certain specialty. Also, higher education depends on trends in education and pedagogy, which allows providing students with access to modern technologies and preparing competitive specialists who can work in the foreign market [1, p. 28].

The emergence of new trends in higher education has an impact on teaching methods. Each teacher seeks to find an approach to students, provide them with access to valuable knowledge, use effective methods of presenting information, interest and motivate students to master knowledge in their discipline. However, at the present stage, we can already say that new teaching methods in domestic higher education are not used often enough, which is due to the curricula and recommendations of the Ministry of Education and Science of Ukraine, which do not take into account the real material and technical composition of higher education institutions, the level of teacher training, and the ability of students to use new approaches in studying subjects.

At the same time, the introduction of modern methods of teaching a foreign language for higher education students allows the teacher to present the material in a non-standard way and receive timely feedback from students. It also contributes to the consolidation of knowledge and personal development of higher education students.

Keywords: higher education, hotel and restaurant business, foreign language, teaching methods, university.

Постановка проблеми. Із постійним розвитком системи вищої освіти у нашій державі все більше уваги приділяється новим методикам викладання. Методикою викладання є «сукупність методів навчання у діяльності викладача та студента, які націлені на розв'язання освітніх та виховних завдань»[2, с. 225]. Це явище включає у себе комплекс навчальних інструментів, які педагог використовує задля того, щоб дати студентам гідний рівень знань. Викладач задля особистісного та професійного розвитку здобувача застосовує нові прийоми, техніки, технології, які за своїм змістом подібні до стандартних методик, проте є осучасненими, що дозволяє надати студентам більш ґрунтовні знання.

У системі вищої освіти нашої держави досі спостерігається застосування стандартних методик викладання, що обумовлено рівнем підготовки педагога, наявністю додаткових обов'язків у викладача, відсутністю часу на проходження додаткових курсів, небажанням самих студентів отримувати інформацію за допомогою іншого підходу до подачі матеріалу. Досить часто використання нових методик викладання не сприймається позитивно колегами педагога, адже на їхню думку, сучасні методики можуть вплинути на те, що студенти будуть не такими зосередженими, менше уваги приділятимуть виконанню завдань, не зможуть ефективно засвоювати матеріал. Відповідно, попри бажання, педагог

може відмовитися від ідеї використання нових методик викладання, а більше акцентуватиме увагу на стандартних методиках. До того ж нові методики викладання часто потребують купівлі додаткових навчальних матеріалів, що не завжди є доступним для педагога.

Проте можна стверджувати, що сучасні методики викладання частково впроваджуються у вітчизняний освітній процес. Особливо це стосується іноземної мови, знання якої завжди є важливими, а також дозволяють професійно зростати та розвивати власні фахові навички. Іноземна мова при цьому необхідна кожному здобувачу, оскільки активно відбуваються процеси інтеграції європейської освіти в українську вищу освіту. Це зумовлює потребу у дослідженні сучасних методик викладання іноземної мови здобувачам вищої освіти.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання дослідження сучасних методик викладання іноземної мови для здобувачів вищої освіти за спеціальністю 241 «Готельно-ресторанна справа» вивчалось такими вітчизняними вченими як О. Баланаєва, О. Кравець, М. Кудря, Т. Мельнікова, О. Рудоман, Ю. Слободюк, Л. Терлецька. Вони стверджують, що сучасні методики викладання іноземної мови для здобувачів вищої освіти мають вагомий потенціал для розвитку майбутніх фахівців, однак застосовуються лише частково.

Мета статті – дослідження сучасних методик викладання іноземної мови для здобувачів вищої освіти за спеціальністю 241 «Готельно-ресторанна справа».

Виклад основного матеріалу. У сучасному світі все більше уваги приділяється іноземним мовам, оскільки в умовах глобалізації, володіння двома-трьома мовами є нормальною ситуацією, що дозволяє молоді працевлаштовуватися за кордоном та працювати у міжнародних проєктах. Відповідно, ефективним способом навчання іноземним мовам відводиться ключова роль у системі вищої освіти. Так, нові методики викладання іноземних мов починають ґрунтуватися на різного роду дослідженнях, прагненні студентів більше комунікувати із носіями мови, сучасних інформаційних технологіях. Стандартні методики викладання залишаються провідними у нашій вищій освіті, проте можна впевнено говорити про їхню невідповідність часу та низьку ефективність.

До класичних методик викладання іноземної мови для здобувачів вищої освіти відноситься граматико-перекладна методика. Сутність даної методики полягає у тому, що студенти навчаються читати та розуміти мову через розбір її грамматики, а також вивчають граматику через читання текстів та прослуховування аудіо-матеріалів. Викладач при цьому пояснює основні граматичні правила, вказує на допущені помилки, акцентує увагу на освоєнні базових слів із словником, навчає будувати граматичні схеми. Ключовими навичками, які прагне сформувати педагог, є вміння перекладати тексти та використовувати у

мовленні деякі слова з іноземної мови. Перевагами методики є розвиток логічного мислення, формування уміння будувати граматичні схеми, закріплення знань за допомогою базових правил. Проте методика має і недоліки, до яких можна віднести недостатню сформованість словникового запасу, комбінування слів за допомогою правил, відсутність умінь правильно продемонструвати себе. І нині дана методика часто використовується у вищій школі.

У вітчизняній вищій освіті часто застосовується методика свідомого оволодіння. Її сутність виявляється у викладанні іноземної мови шляхом порівняння різних матеріалів на мові носія, використання матеріалів із великим смисловим навантаженням, використання графічних матеріалів, застосування великої кількості вправ, пояснення історії та еволюції цієї мови, використання поширених моделей речення. Перевагами даної методики є те, що іноземна мова подається як певний код, тому матеріал сприймати легко, цікаво, із творчим нахилом. Недоліком є те, що для викладання за цією методикою, викладач має володіти високим рівнем абстрактного мислення, як і його студенти [3, с. 93].

Аудіолінгвальна методика характеризується тим, що викладач подає граматичний та фразеологічний аспект вивчення мови шляхом частого повторення матеріалу, що є ефективним на початку засвоєння мови, проте для здобувачів вищої освіти, така методика не є дієвою, так як унеможлиблює спонтанне мовлення. Перевагою методики є легке запам'ятовування базових правил. До недоліків можна віднести використання завчених фраз, які рідко використовуються у побутовому мовленні.

Аудіовізуальна методика вимагає від викладача здійснювати подачу матеріалу шляхом ввімкнення для студентів аудіо із відповідної теми, а потім здійснення закріплення знань за допомогою використання графічних матеріалів. Перевагами методики є те, що студенти усвідомлюють значення слова шляхом його прослуховування та з орієнтуванням на малюнки та зображення, що важливо для спеціальностей, де є багатонаціональні студентські спільноти; викладач може більш змістовно пояснити ієрархію слова; педагог може подати матеріал більшості кількості студентів. Суттєвим недоліком даної методики є те, що викладач за даною методикою не може пояснити абстрактні поняття та розтлумачити новий лексичний матеріал.

Репродуктивна методика характеризується тим, що викладач постійно повторює для студентів пройдений матеріал, ставить їм запитання, проводить регулярні опитування серед здобувачів. Ця методика дозволяє педагогу зрозуміти, який матеріал студенти опанували точно та швидко, а з яким є проблема у засвоєнні. До того ж перевагою репродуктивної методики є концентрація викладача на подачі матеріалу для маленької групи, що дозволяє оцінити індивідуальний рівень знань кожного студента. Для більш ефективної

подачі матеріалу викладач може ділити студентів на групи, змінювати склад міні-команд, давати дослідницькі та творчі проєкти. Недоліком є те, що така методика викладання не дозволить отримати позитивні результати, якщо викладач розуміє, що студенти мають недостатній рівень знань.

Мовно-соціокультурна методика використовується тими педагогами, які хочуть викладати іноземну мову через призму лінгвістики, культури, історії певної мови. Викладач звертає увагу студентів на менталітет народу, умови його життя, етапи розвитку, географічне розташування країни, клімат. Таким чином, за допомогою відео та графічних матеріалів, читання автентичних творів, ознайомлення із сюжетами про країну у віртуальному просторі, викладач формує розуміння мови на інтуїтивному рівні. З одного боку, методика дозволяє подолати мовні бар'єри та розвинути комунікативні здібності, а з іншого боку – вона не дозволяє засвоїти лексику та граматику на достатньому рівні [4, с. 49].

Під час викладання іноземної мови у вітчизняних закладах вищої освіти викладачами часто використовується свідомо-порівняльна методика. Її сутність полягає у тому, що викладач пропонує ознайомитися із матеріалом шляхом порівняння правил мови у державній мові та іноземній мові. Здобувач таким чином усвідомлює, чому у тих чи інших випадках використовується певне правило, яка різниця у правилах між своєю та іноземною мовою, як сформувати розуміння правил до несвідомого. Викладач мотивує студента до засвоєння знань за допомогою виконання ним завдань, вирішення проблемних ситуацій, механічного навичку засвоєння мови. Дана методика має важливу перевагу, таку як викладання матеріалу шляхом відображення зв'язку між різними явищами. Її недоліком є те, що формується краще пасивне мовлення порівняно із активним.

Класичною методикою, яка використовується у закладах вищої освіти, із великою кількістю здобувачів на навчальному потоці, є емоційно-сміслова методика. Викладач для подання матеріалу за методикою, розподіляє студентів за групами інтересів, тож у кожній групі знаходяться ті студенти, які цікавляться спільною темою та хочуть шляхом її кращого знання покращити володіння іноземною мовою. Викладач готує для кожної групи матеріал за інтересами, а група має його повторити, спробувати обговорити матеріал на іноземній мові, відтворити інформацію шляхом сюжетно-рольової гри. Перевагою методики є те, що викладач подає для студентів той матеріал, який їм точно буде цікавий, а отже, студенти більш уважно слухають викладача, вступають з ним діалог, пропонують власні ідеї засвоєння матеріалу. До недоліків можна віднести те, що викладач повинен володіти високим рівнем знання іноземної мови, матеріально-технічна база закладу вищої освіти має бути добре оснащена, викладач має правильно сформувати групи для емоційного комфорту всіх здобувачів [3, с. 94].

Враховуючи вищевикладене, можна стверджувати, що стандартні, або ж класичні методики викладання іноземної мови для здобувачів вищої освіти

мають як свої переваги, так і суттєві недоліки. Їхнє застосування не відповідає новим типовим навчальним програмам, вимогам до здобувачів вищої освіти, ринку праці, професійним знанням студентів. Відповідно, існує потреба у розгляді сучасних методик викладання іноземної мови.

Водночас підібрано методики для покращення викладання іноземної мови для здобувачів вищої освіти за спеціальністю 241 «Готельно-ресторанна справа». Значимість удосконалення викладання для студентів за даною спеціальністю пов'язана з тим, що під час професійної діяльності, майбутні фахівці будуть оперувати специфічною термінологією готельно-ресторанної справи, що потребує знань іноземної мови на достатньому рівні; спілкуватися із гостями готелів та ресторанів, серед яких ймовірно будуть іноземці; будуть укладати договори та контракти із іноземними партнерами, зокрема, на відкриття франшизи. Все це вимагає від студентів спеціальності 241 високих знань іноземної мови, що можливо, якщо впроваджувати нові методики викладання іноземної мови.

Зокрема, доцільно виокремити конструктивістську методику, згідно якої, викладач має подавати матеріал, який подібний до реального життя, має зв'язок із теперішніми подіями, має практичну цінність. Це дозволяє розвивати комунікативні здібності, які будуть важливими у подальшій професійній діяльності. У межах цієї методик викладач може використовувати симуляцію, де студентам потрібно буде розіграти близьку до професійної сфери ситуацію, при цьому застосовуючи фахову лексику іноземною мовою. Якщо ми говоримо про спеціальність «Готельно-ресторанна справа», то викладач може пропонувати студентам для ознайомлення відео-сюжети за участі носіїв мови, де вони розповідають про те, які сучасні готелі та ресторани їм подобаються, зокрема, які елементи інтер'єру, екстер'єру, дизайну. Педагог при цьому буде мотивувати студентів розіграти уявну сценку, де вони будуть розподілятися на персонал та відвідувачів, і відповідно, грати у рольові ігри із використанням професійної лексики іноземною мовою [5, с. 57].

Ефективною є когнітивно-комунікативна методика, сутність якої полягає у тому, що викладач спочатку ознайомлює із історією певного явища, потім розповідає його історію, наприкінці розповідає про сучасний стан справ. При цьому під час подачі матеріалу використовуються різного роду вправи, які дозволяють закріпити отримані знання. Викладач фактично досліджує матеріал разом із студентами, що підвищує мотивацію студентів до отримання знань. Наприклад, під час ознайомлення із готельно-ресторанною справою, викладач може разом із здобувачами розглядати історію розвитку готельної та ресторанної справи у світі, виявляти ключові тенденції, робити прогнози щодо майбутнього даної сфери. При цьому викладач акцентує увагу на лексиці, яка починає активно використовуватися під час ознайомлення з даною тематикою за цією методикою.

Комунікативна методика базується на тому, що викладач акцентує увагу на розвитку комунікативної компетентності. Педагог при цьому використовує актуальні навчальні матеріали, у яких продемонстровано різне ставлення учасників до одного і того ж явища. Це дозволяє викладачу ставити додаткові питання студентам, щоб мотивувати їх висловити свою думку, продемонструвати власне ставлення до певної ситуації, спрямувати студентів вступити у дискусію. Водночас викладач не використовує методи викладання через граматику, оскільки прагне навчити студентів взаємодіяти між собою.

Особливістю даної методики є те, що у центрі навчання опиняється студент. Викладач не просто передає йому знання, а мотивує до зворотного зв'язку, при цьому важливою є участь у комунікації, а правильність та точність висловлення вже є другорядними. Відповідно, студенти опановують комунікацію безпосередньо через саму комунікацію, що дозволяє їм долати страх перед виступами та тривожність через страх зробити помилку у висловлюванні.

Попри те, що дана методика має такий недолік як неналежна якість мови, її перевагою є те, що викладач виступає тут координатором, а студенти самі опрацьовують матеріал та його відтворюють. При цьому така методика можлива у застосуванні під час проходження студентами виробничої практики, де вони матимуть можливість поспілкуватися із гостями-іноземцями і таким чином покращити свої комунікативні здібності. У цьому випадку викладач лише спрямовує студентів шляхом надання допомоги у спілкуванні із відвідувачем [2, с. 228].

Проектна методика викладання іноземної мови характеризується тим, що викладач подає матеріал у вигляді проєктів, які студенти мають виконати. Проектна методика спрямована на розвиток творчого мислення, формування вмінь прогнозувати подальший розвиток подій, розвивати вміння самостійно приймати рішення. Студент навчається знаходити альтернативні варіанти вирішення складних навчальних завдань та формує вміння креативно представити отримані результати роботи. Викладач при цьому розповідає про умови виконання проєкту та його характерні особливості, а студенти вже самостійно опрацьовують матеріал та визначають творчу форму представлення отриманих результатів.

Для здобувачів спеціальності 241 «Готельно-ресторанна справа» викладання іноземної мови за допомогою проєктної методики може бути здійснене шляхом надання студентам варіантів виконання таких проєктів як створення меню ресторану іноземною мовою, створення прасу готелю іноземною мовою, створення книги готелю з різновидами номерів іноземною мовою. Формою подання може бути презентація, буклет, паперова книга. Такі проєкти дозволять студентам навчитися творчого підходу до виконання проєктів та формувати варіанти альтернативних рішень. Для викладача це можливість подати матеріал творчо та оцінити рівень знань студентів із пройденої теми [3, с. 94].

Використання проблемно-дослідницької методики дозволяє викладачу здійснювати пошук нового матеріалу, який буде актуальним при вивченні навчальної теми. При цьому викладач може знайти частину матеріалу, а завданням для студентів буде знайти іншу частину матеріалу, щоб або доповнити дослідження викладача, або знайти оригінальну інформацію. Викладач при цьому може використовувати електронні, паперові, віртуальні джерела, які надаватимуть відповідь на проблемне питання [4, с. 50]. Якщо ми беремо до прикладу спеціальність 241, то викладач іноземної мови може надавати матеріал щодо нової лексики шляхом пошуку використання іноземної лексики у меню ресторанів та готелів, прайсі ресторанів та готелів, на сайтах готельно-ресторанних комплексів, що стосуватиметься проблеми сучасної іноземної лексики у вітчизняних ресторанах та готелях.

Викладати іноземну мову можливо також за допомогою методики гейміфікації. Її сутність полягає у тому, що викладач подає матеріал за допомогою використання віртуального простору для ігор [1, с. 29]. Наприклад, для студентів спеціальності 241 це може бути проходження ігор, де вони будуть власниками ресторанів чи готелів, а також будуть виконувати певні завдання. Викладач при цьому буде пояснювати іноземну лексику та допомагати в опануванні навчального матеріалу.

Методика сценарію полягає у тому, що викладач має запропонувати студентам певний сюжет, а вони мають виконати його настанови. Викладач пропонує здобувачам місце, де проходитиме уявна рольова гра; лексику, яку можна буде використовувати; поради щодо розвитку сюжету [6, с. 244]. Коли студенти відіграватимуть сценку, викладач може допомагати з лексикою, пояснюючи значення нових слів, а також даватиме поради щодо уникнення помилок. Під час ознайомлення із цією методикою викладання для спеціальності 241, викладач може подавати новий матеріал через сценарій, де офіціант обслуговує гостя, адміністратор заселяє гостя готелю, власник готелю чи ресторану хоче купити франшизу закладу.

Методика «кейс-стаді» полягає у тому, що викладач відразу спрямовує студентів над роботою щодо проблемних ситуацій. Викладання полягає в опрацюванні реальних проблемних ситуацій на основі перегляду відеоматеріалів чи згадки життєвого досвіду [7, с. 21]. Викладач має прослухати варіанти вирішення проблемного питання від студентів, а потім надати свої варіанти розв'язку. При цьому для спеціальності 241 викладач може запропонувати ситуацію, де між персоналом готелю чи ресторану і гостем вийшов конфлікт, і на основі цього дати пораду, яку лексику краще використати.

Висновки. На сучасному етапі розвитку вищої освіти стандартні методики викладання іноземної мови для здобувачів освіти в університетах та закладах вищої освіти не дозволяють забезпечити високий рівень знань

іноземної мови. Впровадження в освітній процес потребують нові методики викладання іноземної мови, серед яких можна виокремити такі як комунікативна методика, конітивно-комунікативна методика, конструктивістська методика, проєктна методика. Їхнє використання у викладацькій діяльності дозволить педагогам спеціальності 241 «Готельно-ресторанна справа» подавати матеріалам здобувачам вищої освіти більш цікаво та точно, що сприяє розвитку та формуванню нових методик викладання іноземної мови в університетах.

Література:

1. Слободюк Ю. В. Сучасні методики викладання у школах та ЗВО // Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах. №76 2021, с. 28-31.
2. Кудря М. М. Сучасні методики викладання іноземних мов у вищій школі України // All Ukrainian scientific-practical magazine Principal of School Liceum Gymnasium. №1 2021, с. 222-230.
3. Кравець О. В. Актуальні методи викладання іноземної мови // Науковий вісник Ужгородського національного університету. Вип. 35 2020, с. 92-95.
4. Баланаєва О. В., Терлецька Л. М., Рудоман О. А. Актуальні методи викладання іноземної мови в епоху глобалізації // Інноваційна педагогіка. Вип. 51 2022, с. 46-53.
5. Мельнікова Т. В. Сучасні методи викладання іноземних мов // Вісник НЛУ. Вип. 1 2020, с. 57-59.
6. Альошина О. М. Сучасні методи та технології викладання іноземних мов у ВНЗ // Особливості підготовки сучасного фахівця. Вип. 1 2020, с. 242-246.
7. Гусленко І. Ю. Методика навчання іноземних мов. Харків : Вид-во НУА, 2018. 64 с.

References:

1. Slobodyuk, YU. V. (2021). Suchasni metodyky vykladannya u shkolakh ta ZVO [Modern teaching methods in schools and higher education institutions]. *Pedahohika formuvannya tvorchoyi osobystosti u vyshchii i zahal'noosvitniy shkolakh - Pedagogy of the formation of a creative personality in higher and general education schools*, 76, 28-31 [in Ukrainian].
2. Kudrya, M. M. (2021). Suchasni metodyky vykladannya inozemnykh mov u vyshchii shkoli Ukrayiny [Modern methods of teaching foreign languages in higher education in Ukraine]. *All Ukrainian scientific-practical magazine Principal of School Liceum Gymnasium - All Ukrainian scientific-practical magazine Principal of School Liceum Gymnasium*, 1, 222-230 [in Ukrainian].
3. Kravets', O. V. (2020). Aktual'ni metody vykladannya inozemnoyi movy [Current methods of teaching a foreign language]. *Naukovyy visnyk Uzhhorods'koho natsional'noho universytetu - Scientific Bulletin of Uzhgorod National University*, 35, 92-95 [in Ukrainian].
4. Balanayeva, O. V., Terlets'ka, L. M., Rudoman, O. A. (2022). Aktual'ni metody vykladannya inozemnoyi movy v epokhu hlobalizatsiyi [Current methods of teaching a foreign language in the era of globalization]. *Innovatsiyna pedahohika - Innovative Pedagogy*, 51, 46-53 [in Ukrainian].
5. Mel'nikova, T. V. (2020). Suchasni metody vykladannya inozemnykh mov [Modern methods of teaching foreign languages]. *Visnyk NLU - Bulletin of the National University of Ukraine*, 1, 57-59 [in Ukrainian].
6. Al'oshyna, O. M. (2020). Suchasni metody ta tekhnolohiyi vykladannya inozemnykh mov u VNZ [Modern methods and technologies of teaching foreign languages in universities]. *Osoblyvosti pidhotovky suchasnoho fakhivtsya - Features of training a modern specialist*, 1, 242-246 [in Ukrainian].
7. Huslenko, I. YU. (2018). Metodyka navchannya inozemnykh mov [Methods of teaching foreign languages]. Kharkiv : Vyd-vo NUA, 64 [in Ukrainian].